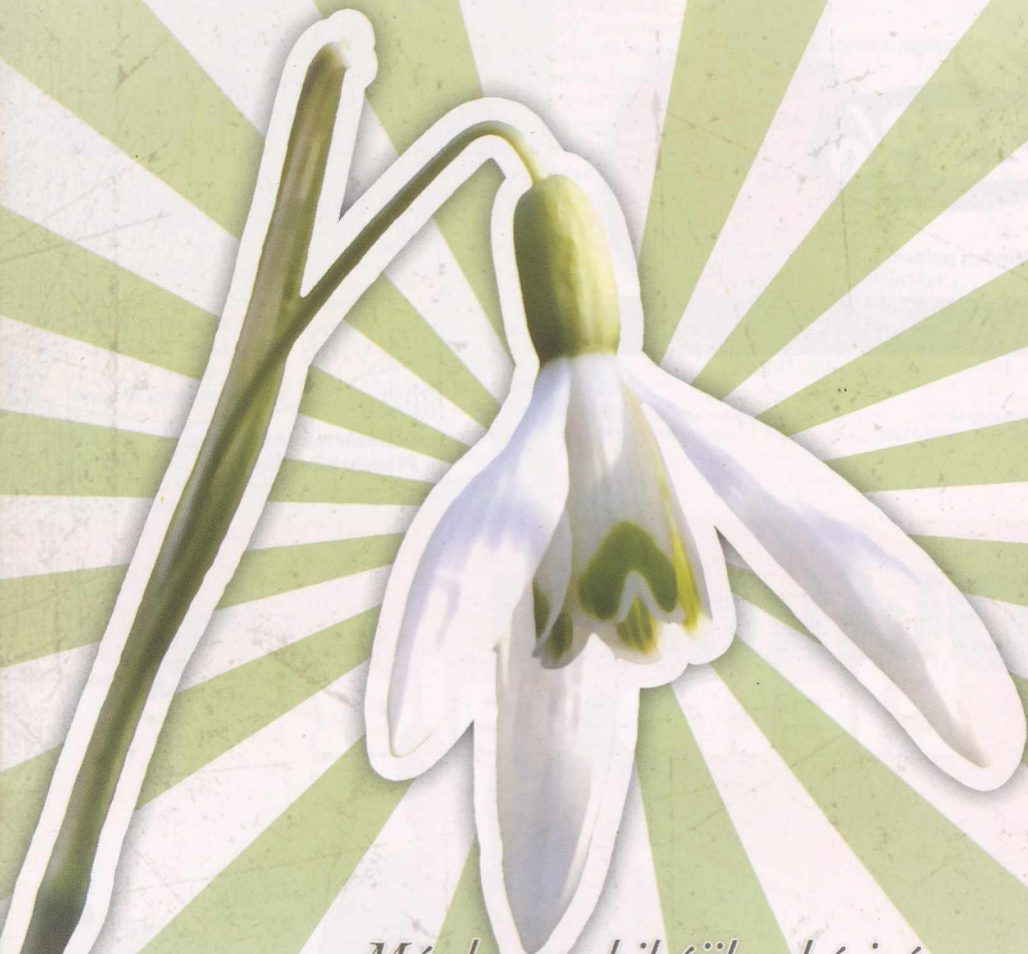

Magyar Közöny

A szegedi joghallgatók hivatalos lapja

XIV. évfolyam, 1. szám
2007. január

*„Már lassan kibújik a hóvirág.
Hó és virág. Látomás vagy
valóság?”*

Szegedi Tudományegyetem
Egyetemi Ajándékbolt

■ FEBRUÁRI AKCIÓ:

-25%

Minden pulóver **normál árából huszonöt**
százalék kedvezmény!

Elérhetőségünk:

SZTE TIK
6722 Szeged, Ady tér 10.
Nyitvatartás: H-P. 09.00-17.00

Tel/fax: 62/546-684
e-mail: ajandek@univkht.szeged.hu
Üzemeltető: Universitas-Szeged Kht.

IRINYI Fénymásoló és
Nyomtató
Szalon

FEBRUÁRI AKCIÓ:

1000 Ft felett.

csak 6 Ft/oldal
a fekete-fehér fénymásolás!

Cím: SZTE Irinyi Épület
Tisza Lajos Krt. 103.
Irinyi udvar
III. lépcsőház, alagsor

Nyitva:

Hétfő-Csütörtök: 8.00-18.00
Péntek: 8.00-16.00

Diákhitel
Életre való!

illegál
Ne maradj ki semmi jóból!

DIÁK HITEL

www.diakhitel.hu
06-40-24-00-24

Beköszöntő

Sziasztok!

Elsőként szeretnék – a vizsgaidőszak miatt ugyan kicsit megkésve- mindenkit köszönteni a 2007-es esztendőben. Bár a tél zordabbik arca eddig elkerülte kis hazánkat, azért szerintem nyugodtan állíthatjuk, hogy azért az elmúlt egy-két hónap jóeskán tartogatott számunkra megpróbáltatásokat. A vizsgaidőszak hosszú, monoton, tanulással töltött napjai most újra kényelmes

rávolságba kerültek, így az elkövetkező hetekben remélem, hogy mindenki ki tudja pihenni, szórakozni magát a JATE vagy SZOTE Klubban a jogászbuliban, vagy akár a város valamelyik kávézójában egy barátokkal töltött kellemes este keretében.

Újságunk hasábjain ezúttal Dr. Bodnár László professzor úrral készült interjú olvashattok, akit a jogászbállal kapcsolatos hagyományokról faggattunk.

Az elmúlt év során nemzetünk több jeles közéleti személyiségétől búcsúzott el, rövid megemlékezésünkben előttük tisztelgünk. És mivel a téli hónapokban jól esik egy kicsit a nyárra gondolni, egy hallgatótársunk nyári élmény beszámolóját is elolvashatjátok. Mindezekon kívül is –reményeim szerint- sok más érdekes olvasnivalóval kínál nektek újságunk legújabb száma.

Jó olvasgatást kívánok!

Szabó Áron
főszerkesztő

Tartalom

Interjú dr. Bodnár Lászlóval	4
Nem ütök agyon a jogászt/Jogászhimnusz	6
Requiem	7
Nemzetközi Perbeszédverseny	9
Fablife	10
Szilveszter, vágyak, álmok és valóság	10
HUNTÚRÓ	13
Viccek	15

„A jogász hagyományokhoz való kötődés egy ilyen hagyománytisztelő rendezvényen, mint amilyen a Jogászbál, nagy szerepet kap”

– Interjú prof. dr. Bodnár Lászlóval, a Nemzetközi jogi és Európa-jogi tanszék tanszékvezetőjével

- Professzor úr mit tudna mesélni nekünk a Jogászhimnusz keletkezéséről?

- Az eredeti dalszöveg és a hozzá fródott dallam is Rác Pali szerzeménye, aki híres cigányprímás volt a fővárosban. Őt kérték fel arra, hogy a pesti jogászbálra írjon egy (jogász)csárdást. Ennek eredeti szövege fellelhető a hétközetes Nótakalauz-sorozat harmadik kötetében.

- Milyen változtatások történtek a szövegben, amíg megszületett az a változat, amelyet ma is ismerünk és énekelünk?

- Sokat változott a szöveg, amit az eredeti és a jelenlegi szöveg közötti különbség is jól mutat. Utólag került a végére az Egyszer vertek jogászt agyon... kezdetű strófa. Palló Imre doktor – aki a budapesti Operaház magánénekeseként annak meghatározó baritonja volt – rendszeresen énekelte ezt a nótát a rádió magyar nótaműsoraiban. Jogász végzettségű volt – ezen fe-

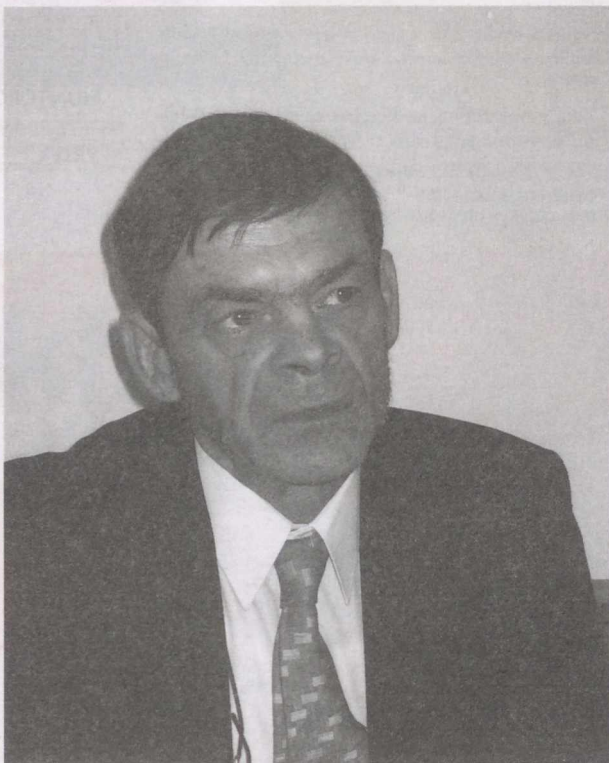
lül persze abszolút profi énekes is -, így természetes, hogy megmaradt nála a jogászok iránt érzett szimpátia. Ő énekelte a harmadik strófát a következőképpen (ami nekem egyébként jóval szimpatikusabb): Ennyiből áll minden kincse / Nincs ki ezért agyonüsse. Az eredeti két strófát természetesen ő is

versszakot az „így hát közönséges marha” helyett ma már „így egyszerűen csak marha” szöveggel ismerhetjük. A következő strófában a „minden jogász abban volna” sor változott meg, ebből lett „minden jogász abból inna”. Az utolsó versszakban pedig a „csapon-ablakon” rímpárt váltotta fel a „csapból-ablakból”.

- Mióta hagyomány a Jogászhimnusz éneklése a bálon itt, Szege-

- Amikor annak idején én voltam elsőéves joghallgató, akkor is már úgy ismerkedtünk meg ezzel a szokással, mint ami már régóta hagyomány. Akkor azonban a Jogászhimnusz-éneklés időpontja kötött volt, ugyanis pontosan éjfélkor kellett énekelni, mégpedig szigorúan cigányzenével és körcsárdással körítve. Minden más programot ehhez igazítottak a bál szervezői. Azután szűnt meg így

ez a szokás, hogy a bálakat még a Tisza Szállóban tartották. Ott a zenekar szalon-, illetve táncze-

Rác Pali szövegével adta elő. Később további változások történtek a szövegben. Például a harmadik

nét játszott az emelet legnagyobb termében, a koncertteremben. Azonban statikai okokból ezt a szokást betiltották, mivel félték, hogy megreped a födém. Akkoriban még minden jobb étteremnek volt saját cigányzenekara, így a szállónak is. Ez a zenekar jött fel éjfél előtt az étteremből. Mikor elkezdődött az éneklés, mindenkéi részt vett benne: az oktatók, a diákok és a vendégek is, így több körben jártuk a zenére. Ha ezt a nemes hagyományt felelevenítenénk, akkor személy szerint én biztosan szívesen részt vennék benne.

- Nagyban megváltozott az esemény hangulata azóta, hogy még joghallgatóként vett részt rajta?

- Bár néhány évet kihagytam a novemberi jogászbálokból, idén részt vettem a rendezvényen, és úgy vélem, lenne mód arra, hogy felelősszük ezeket a régi a hagyományokat. Szerintem legalábbis jó gondolat volna például újra körcsárdással és cigányzenével kísérni a fenti műsorszámot. Sajnos elmondható, hogy mára megfakultak ezek a szokások. Egyszer régebben például részt vettem egy, az új Hungária Szállóban tartott jogászbálon, és olyan szégyen érte a jogászokat, hogy a hallgatók sem a szöveget, sem a dallamot nem ismerték rendesen. Én pironkodtam, hogy micsoda joghallgatók tanulnak Szegeden. Elvettem a kezükből a mikrofont, és elénekeltam, amit kellett. Szó sincs arról, hogy profi énekes lennék, de így legalább hasonlított az eredetihez - nem úgy, mint az ő

előadásuk. A palotás mint nyitótánc is kötelező volt, valamint hagyomány volt az is, hogy a benne résztvevők joghallgatói kísérettel a nyitótánc után végigvonultak a Károly utcaán.

- Milyen változtatásokkal lehetne visszahozni ezeket a szokásokat a mai Jogászbálokba?

- Talán abban lehetne változtat-

ni, hogy ismét együtt bálozhatnának a gyakorló jogászok és a joghallgatók. Régen ez így történt, de ma már nem jellemző. Ennek persze vannak objektív akadályai is, nevezetesen, hogy hányan férnek be az adott terembe. Hiszen ha eljön száz ügyvéd, akkor száz joghallgató kiszorul. De ezzel együtt jó ötletnek tartanám elcsalogatni a gyakorló jogász kollegákat is. Hasznosnak bizonyulna, mert így nem csak az oktatókkal, hanem a már végzett kollegákkal is kialakíthatnának a hallgatók kötetlenebb kapcsolatot. Ráadásul nem mindig volt két jogászbál Szegeden. Ez csupán a nyolcvanas

évek tájéka óta van így, mivel az oktatók nem kedvelték a diszkózeneét. Ekkor jött létre a Jogász Szövetség - mai nevén Jogászegylet - által rendezett bál azzal a céllal, hogy az idősebb korosztály is megfelelő módon tudjon szórakozni. Ez tehát korábban nem volt így, mint ahogy például Pesten is csak egy jogászbált tartanak, ahová hivatalosak a gyakorló jogászok és joghallgatók is.

- Mennyire tartja fontosnak az ilyen és ehhez hasonló rendezvényeket egy mai joghallgató életében? "

- Az egyetemhez - és persze konkrétan a jogi karhoz -, valamint a jogászhagyományokhoz való kötődés egy ilyen hagyománytiszteelő rendezvényen, mint amilyen a Jogászbál, nagy szerepet kap. Továbbá a bál alkalmat nyújt arra is, hogy új ismeretségek és barátságok köttessenek - a szó legnemesebb értelmében. Régebben so-

kás volt, hogy a hallgatók leültek az oktatókkal egy asztalhoz, és így kialakulhatott egy kötetlenebb oktató-hallgató közötti kontaktus. Ez persze igaz volt a hallgató és hallgató közötti kapcsolatra is, ami sajnos manapság már nem jellemző, és ilyen nagy hallgatói létszám mellett nem is lenne lehetséges.

Jagodies Ivett

Nem ütik a jogászt agyon

– Rácz Pali szerzeménye

Nem ütik a jogászt agyon,
Sárgarigó, rozmaringom, galambom,
Mert a jogász vasból vagyon,
Sárgarigó, rozmaringom, galambom.

Útnak indul az indexszel,
Sárgarigó, rozmaringom, galambom,
Egy-két szerelmes levéllel,
Sárgarigó, rozmaringom, galambom.

Ebből áll a tudománya,
Sárgarigó, rozmaringom, galambom,
Nincs, ki ezért agyonvágja,
Sárgarigó, rozmaringom, galambom.

A Rácz Pali hegedűje,
Sárgarigó, rozmaringom, galambom,
Vesztett volna az erdőbe,
Sárgarigó, rozmaringom, galambom.

Ha erdőben veszett volna,
Sárgarigó, rozmaringom, galambom,
Korhely sose lettem volna,
Sárgarigó, rozmaringom, galambom.

Jogászhimnusz

Nem ütik a jogászt agyon,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
Mert a jogász vasból vagyon,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
Egyszer vertek jogászt agyon,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
Azt is jogász verte agyon,
Sárgarigó, rozmaringos galambom.

Ha az Isten jogász volna,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
Csak jogászt teremtett volna,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
De mivel hogy nem volt jogász,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
Így teremtett bölcsészt, dögészt,
Sárgarigó, rozmaringos galambom.

Ha a bölcsésznek szarva volna,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
Akkor szarvasmarha volna,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
De mivelhogy nincsen szarva,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
Így egyszerűen csak marha,
Sárgarigó, rozmaringos galambom.

Ha a Tisza borból volna,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
Minden jogász abból inna,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
De mivelhogy nincsen borból,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
Iszik a jogász a hordóból,
Sárgarigó, rozmaringos galambom.

Iszik a jogász a csapból,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
Sír a kislány az ablakból,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
Ne sírj kislány olyan nagyon,
Sárgarigó, rozmaringos galambom,
Nem ütik a jogászt agyon,
Sárgarigó, rozmaringos galambom.

Requiem

Sütő András

1927. június 17. – 2006. szeptember 30.

Az erdélyi és a kortárs magyar irodalom egyik legjelentősebb alakja életének nyolcvanadik esztendejében meghalt.

1979-ben Herder-díjat, 1992-ben Kossuth-díjat kapott; 1997-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztjét, 2002-ben a Köztársasági Elnöki Érdemérmét, 2005-ben pedig a Magyar Köztársasági Érdemrend nagykeresztjét vehette át. A Magyarok Világszövetségének tiszteletbeli elnöke volt.

„A táltos lovak bennünk vannak - írta Sütő András egyik önéletrajzi kisértőjében. Ezt a belső hitet erősítette az erdélyi magyarságban valamennyi alkotásával és személyes élete példájával is hosszú évtizedeken át. Akkor is, amikor a nyolcvanas években szülőföldjén nem jelenhettek meg a művei és ő kénytelen volt nemzetközi fórumokon tiltakozni a kisebbségben élő magyarság méltatlan sorsa miatt. S akkor is, amikor egészségét áldozta magyarságáért.”

1974 óta Liszt Ferenc-díjas, 1979 óta Érdemes művész, 1983 óta Kiváló művész, 1999 óta Kossuth-díjas, 2003 óta pedig Szeged város díszpolgára. 2006. október 23-án kapta meg a Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztje a csillaggal kitüntetést.

„Elment egy halhatatlan művész. Itt hagyta lábnyomát, és ránk hagyta hatalmas életműve feledhetetlen darabjait: lemezeket, színházi és szabadtéri előadások, koncertek emlékeit, rádió- és tévéfelvételeket, ezernyi megismételhetetlen művészi teljesítményt.”

„Fellépett a világ legnevesebb színpadain, mégis rohant vissza, hogy a szegedieknek énekelhessen.”

Puskás Ferenc

1927. április 1. - 2006. november 17.

Az Aranycsapat legendás kapitánya hetvenkilenc évesen halt meg.

A Halhatatlanok Klubjának tagja (1991), a NOB Olimpiai Érdemrendjének (1997) és a Köztársasági Elnök Arany Emlékérmének (1997) birtokosa, a XX. század legjobb magyar sportolója (2001) és a Nemzet Sportolója (2004).

„Igazi barát és sportember volt a pályán és a pályán kívül is. A pályán zseni, az életben ember tudott maradni.” (Buzánszky Jenő)

„Játékosként és emberként is tízes.” (Alfredo di Stefano)

„Mi tudtuk életében, és sosem felejtjük el halála után

Gregor József

1940. augusztus 8. – 2006. október 27.

A Szegedi Nemzeti Színház operaénekesét, hazánk vezető basszistáját élete hatvanhatodik évében érte a halál.

sem, milyen szerencsésnek érezheti magát az a nemzet, amelyet róla emleget és ismer a világ.”

Lázár Ervin

1936. május 5. – 2006. december 22.

Mikkamakka édesapja hetvenéves korában elhunyt.

1974-ben József Attila-díjat, 1982-ben Andersen-diplomát, 1990-ben Soros-életműdíjat kapott; 1996-ban Kossuth-díjjal, 2005-ben pedig Prima Primissima díjjal tüntették ki.

„A mesébe - ebbe az elhanyagolt műfajba - ő nagyon újat és eredetit hozott. Ő is be tudta bizonyítani, amit Weöres Sándor a verseivel: nem lehet kettéválasztani a gyerekeknek és a felnőtteknek szóló irodalmat.” (Csukás István)

„Megrendítő, hogy milyen sokan felhívnak részvételt nyilvánítni, és hogy szinte mindenki sír. Nagyon szerették őt is és a meséit is.” (Vathy Zsuzsa írónő, az író özvegye)

Négy olyan ember, akiket a tavalyi év során veszítettünk el.

Négy olyan sors, amely kiemelkedően sokat adott a magyarságnak.

Négy rövid összefoglaló olyan életutakról, amelyeket ennél sokkal bonyolultabb és sokkal nehezebb volt bejárni.

Négy olyan személyiség, amelyhez foghatót egyre kevesebbet találhatunk. Hiszen ha körbetekintünk magunk körül, egyre fogynak azok a kiemelkedő tehetségszerű személyek, akikről jubileumi születésnapjukon stadionokat neveznek el. Akik emlékének halálhírük bejelentésekor az országgyűlési képviselők egyperces néma felállással adóznak. Azok, akiknek halálhíre nincs, akit érintetlenül hagyna.

Jagodics Ivett

Impresszum

Főszerkesztő: Szabó Áron
 Rozvatvezető: Jagodics Ivett
 Szerkesztők: Fenyvesi Dávid,
 Ignác Csaba,
 Laki Nándor,
 Margittai Orsolya,
 Rozgonyi Margareta,
 Szabó Gabriella
 Fotós: Szabó Áron

Típo, tördelés: Talpai Attila Gábor
 Alapította: Kasza Péter Ferenc és Szénás Tamás
 Felelős Kiadó: SZTE ÁJTK Hallgatói Önkormányzat
 Nyomda: E-press Nyomdaipari Kft.
 Honlap: <http://www.hok.juris.u-szeged.hu/>
 e-mail: magyarkozony@yahoo.com

Megjelenik 1.200 példányban, ingyenes terjesztéssel

Újságunkat szemlézi az

»OBSERVER BUDAPEST«

Nemzetközi Perbeszédverseny

A Feketesas utcai ELSA irodában beszéltem meg találkozót a ELSA Szeged Egyesület egyik karizmatikus tagjával, Deilinger Viktóriával. Egy kávé mellett üldögélve beszélgettünk a februári hónap egyik népszerűnek ígérkező egyetemi eseményéről, az ELSA Moot Court Competition-ról, amely ELSA Szeged Egyesület közreműködésével kerül megrendezésre február 16-17-én Szegeden.

Bartók Tünde: Mit is jelent valójában az ELSA Moot Court Competition?

Deilinger Viktória: Az ELSA (European Law Students' Association) által évente megrendezésre kerülő angol nyelvű Nemzetközi Perbeszédverseny, amely mind nemzetközileg, mind Magyarországon nagy elismerést ért el. A versenyen való részvétel nagy előnyt jelenthet a későbbi érvényesülésben is. Az a megtiszteltetés érte az ELSA Szeged összetartó kis csapatát, hogy idén mi rendezhetjük meg ennek a nemzetközi versenynek a nemzeti fordulóját.

B. T.: Mi a perbeszédverseny témája?

D.V.: A verseny témája a Kereskedelmi Világszervezet (World Trade Organisation - WTO) joganyán alapuló jogeset.

B.T.: Mi a perbeszédverseny menete?

D.V.: A verseny két részből áll: egy írásbeli és egy szóbeli fordulóból. Az írásbeli fordulóra minden csapatnak két memorandumot kell elké-

szítenie a megadott jogeset alapján, egyet a felperes, egyet pedig az alperes képviselőjében, amelyeket 2007. január 15-éig kellett elküldeni a szervezőbizottsághoz. Nemzetközileg elismert szaktekinélyekből álló zsűri bírálja el a beadványokat. Ezt követően kerül sor a nemzeti fordulóra, amelyet tavaly ELSA Pécs rendezett. Idén viszont ELSA Szeged nyerte el a rendezés jogát. Egy ilyen nemzetközileg elismert rendezvény szervezése nemcsak az egyesület életében bír jelentős szereppel hanem Egyetemünk, Városunk illetve a szegedi szakemberek számára is kiemelkedő esemény. Amely csapat a nemzeti, illetve a regionális fordulón diadalmaskodik indulhat a genfi szóbeli döntőn.

B.T.: Mit pontoznak a bírások?

D.V.: Az írásbeli fordulón a pontozásnál a bírások hangsúlyt fektetnek az érvelés szerkezeti felépíttségére, az indoklásra, és a megoldásra, de ezek mellett még sok más egyéb szempontot is figyelembe kell venniük, mint például a perbeszédék nyelvhelyességét is. A szóbeli fordulón a bírásoknak a versenyzők beszéd-készségén túl, a rendelkezésre álló idő megfelelő kihasználását, a bíróság kérdéseire adott válaszok helyességét kell vizsgálniuk valamint azt, hogy minden egyes csapattag megfelelő módon részt vesz-e a csapat munkájában. Ebben az évben a verseny bírái között olyan nagy személyiség is lesz mint Prof. Dr. Martonyi János, az állam- és jogtudományok kandidátusa, habil.

B.T.: Az idén hány induló csapat van és ebből mennyit számlálhat a szegedi jogi kar?

D.V.: Az idén 4 csapat indul a versenyen és ebből a szegedi egyetem 3 tudhat magáénak.

B.T.: Az idei perbeszédversenyre való nevezést sajnos már elszalasztottuk, de a jövőben kiknek ajánlanád a versenyen való részvételt?

D.V.: Természetesen mindenkinek, aki tárgyalóképes szinten beszél angolul és érdeklődik a nemzetközi magánjog iránt. Természetesen bátorság is kell hozzá, illetve szorgalom is, mert a felkészülés elég sok energiát és időt elvehet. Viszont mindenféleképpen érdemes indulni ezen, vagy ehhez hasonló megmérettetésen, mert ez nemcsak egy életre szóló élményt nyújt, hanem a későbbi boldogulásban is sokat jelent egy ilyen önéletrajzi elem.

B.T.: Hol és mikor kerül megrendezésre a verseny?

D.V.: Minden érdeklődőt sok szeretettel várunk február 17-én 9:30 órai kezdettel Szeged Megyei Jogú Város Városházának Dísztermében. Először Dr. Botka László városunk polgármestere majd Dr. Szabó Imre, karunk dékánja mond ünnepi beszédet ezek után kezdődik a valódi megmérettetés.

Köszönöm szépen a beszélgetést Viki.

Remélem sokan sok új információval lettek gazdagabbak és jövőre már nagyobb magabiztossággal neveznek erre a versenyre, ami nemcsak a nyereség miatt de tapasztalatszerzés céljából sem utolsó.

Bartók Tünde

elsa

The European Law Students' Association
SZEGED

Fablife

A fenti, drasztikusan rövid, ám rövidségében is hihetetlenül frapáns kifejezés a vhl nevű zenecsatorna méltán népszerű The Fabulous Life Of... című műsorának megjelölésére szolgál. A többi, ehhez hasonlóan angolszász eredetű, szép magyar anyanyelvünkbe erőszakosan beépült szóvirág és szögizg mellett ez is kétségtelenül hasznos eleme a modern ember mindennapi szokászetének.

Eme nyelvi lelemény mögött ugyanis egy sorozatfolyam rejtőzik, amelynek epizódjai egytől-egyig fontos, a mindennapi kommunikációhoz elengedhetetlen információhalmazzal szolgálnak. Bár itt egyetlen szó sem esik aktuális politikai kérdésekről, a biológia legfrissebb tudományos eredményeiről vagy az ENSZ által támogatott humanitárius akciókról, azért egyetlen, magát jól tájékozottnak valló ember sem maradhat le az epizódok premierjeiről, legrosszabb esetben pedig ezek ismétléséről.

A műsor minden egyes adás alkalmával újabb és újabb témát választ magának, ezek azonban aligha nevezhetők túlzottan változatosnak, mivel mind meglehetősen szorosan kapcsolódnak egy adott fogalomhoz: a sztársághoz.

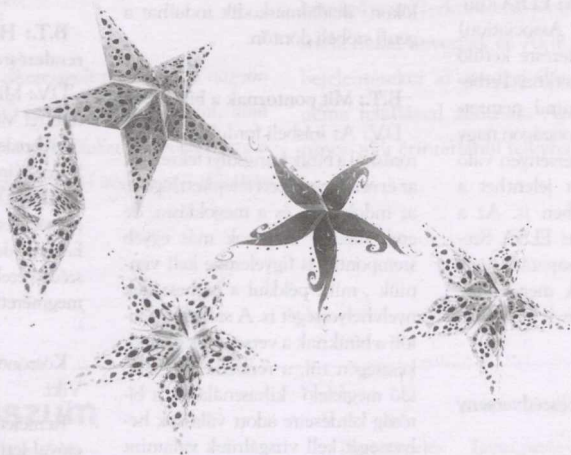
A műsor eredetileg nyilván az elkényeztetett divák és a legalább ennyire hisztis díszmascok kirívóan szembeszökő túlzásaira akarta felhívni a figyelmet. Ám az ironia és a szarkazmus elvétve csillan csak meg itt-ott a kommentárookban, és az egész inkább egy biológiai tulajdonságok alapján kiválasztott, és ezáltal kivételesen réteg abnormális viselkedését

egy teljes adást a show. Nem sok nagyobb értékű kitüntetés van annál, ha a saját neved csillog aranyszínű betűkből a The Fabulous Life Of... főcím után. Ilyen kivételezettnek számít többek között Britney Spears, valamint az ő örök riválisa, Christina Aguilera, és az ő első igaz szerelme, Justin Timberlake; olyan állócsillagok, mint maga Oprah; olyanok, akik kecses bájuknak és könnyű vérüknek köszönhetik ezt a megtiszteltetést (Lindsay Lohan), és olyanok, akik nehéz pénztárcájuknak és üzleti hatálmuknak (Hugh Hefner).

De nem csak pillanatnyi népszerűségi indexedet állapíthatod meg abból, ha a címben szerepel a neved: párkapcsolatod imidzspítésre való felhasználhatóságának mértékét is könnyűszerrel lemérheted így. Hogy kik jutottak ilyen szédítő magasságokba? Nos, saját műsort érde-

melt ki Victoria és David Beckham, Gisele Bündchen és Leonardo DiCaprio, Britney Spears és Kevin Federline, és persze Jennifer Lopez és Marc Anthony szerelmi élete. Az, hogy ebből a négy párból eddig – legjobb tudomásom szerint – a lapzártá időpontjáig csupán kettő szakított vagy vált el, az nem is olyan lebecsülendő

The Fabulous Life

hirdeti, elnézően szemlélgetve a dúsgazdagok dilijeit, lehetőség szerint minél nagyobb publicitást biztosítva nekik.

Hollywood aktuális uralkodóit és uralkodónőit, trónörökösait és udvari bolondjait is pontosan meg lehet határozni pusztán annak alapján, hogy kinek szentelt

arány. Mindazonáltal az abszolút győztes Brad Pitt, hiszen ő előbb Jennifer Anistonnal, majd kicsivel később Angelina Jolieval is együtt szerepelhetett.

A hitelesség kedvéért azonban meg kell említeni, hogy nem csak szívserelmeddel, hanem testvéreddel együtt is kerülhetsz reflektorfénybe, mint ahogy történt ez Mary-Kate és Ashley Olsennel, William és Harry hercegekkel, az angol trón várományosaival, illetve a szállodalánc-várományos Nicky és Paris Hiltonnal.

De az is pezdítően hathat a sajtódra, ha egy villanásnyi időre megjelenés egy olyan összeállításban, mint a World's Hottest

Heiresses vagy a Today's Hottest Supermodels, esetleg felbukkansz a Young Hot Hollywoodban. Még nagyobb lendíthet a karriereden, ha felbukkansz a kiváltságosok szeszélyes hőbortjait és költséges rigolyáit tagláló epizódban. Ezek sorra veszik ki a sztárság elengedhetetlen kellékeit: a Celebrity Pets, a Celebrity Kids és a Celebrity Relatives névre hallgató részek sorolják fel az elengedhetetlen státusszimbólumokat. Ha pedig éppen évtizedes mélypontra vagy a csillagos egekben érzed magad kedvesednek hála – itt az alkalom, hogy a szerkesztők súlyosbítsák nyomorúságodat vagy fokozzák boldogságodat. A kapcsolatok hullámvölgyeinek

elemzésére a következő – kronológiailag sorba rendezett – adások szolgálnak Celebrity Couples, Celebrity Weddings és Celebrity Breakups.

Ha meglátod magad hétfő este főműsoridőben a Fablife-ban, és csupa szépet mondanak rólad, azonnal hívd fel az anyukádat és újságot el neki, hogy büszke lehessen rád! Ha viszont csúnyát mondanak rólad, azonnal hívd a sajtósodat és a jogi képviselődet, hogy minél hamarabb megfogalmazhassák a sajtóközleményt!

- poison Ivy -

Szilveszter, vágyak, álmok, és a valóság

December vége: a vizsgaidőszak közepe. Minden egyetemista „legnépszerűbb” elfoglaltsága a tanulás. Igaz, kis szünetként beékelődik a karácsony, és végül pofátlanul odatolakszik a szilveszter is, legtöbbször nagy öröme. Aki csak teheti, a hátára veszi a várost. Listát készítünk a lehetséges szórakozóhelyekről, háziulikról-melyik is felelne meg egy vizsgaidőszakot megszakító kötelező buli elvárásainak. Persze ezt nagy dilemmák előzik meg: menjünk, vagy inkább aludjunk? El tudnánk-e viselni az éjfélkor rántkötő depressziós hangulatot: otthon nézzük a kabarekat, miközben mindenki jól szórakozik. Egyelőre úgy döntünk, hogy saját kis rezidenciánkon, a meleg ágyukban pihenünk, hogy reggel újult erővel vessük bele magunkat a tankönyvek labirintusába.

Szánalmasabbnál szánalmasabb dolgokkal próbáljuk áltat-

ni magunkat, miért is vagyunk különlegesebbek azoktól, akik barátok társaságában várják az újesztendőt. Közéleg az éjfél, és egyre jobban egyedül érezzük magunkat, az est tetőpontja, ha még pezsgőnk sincs. Hát jó, akkor megfelel a gyerekpezsgő is, amit a sarki kis boltban vásároltunk, hogy szomjunkat oltsa.

Lássuk a kabarekon kívül mi vonzhat minket a televízió elé. Bakiparádé, semmitmondó filmek, amiket már többször láttunk. Ráadásul a szomszédban, a nagyothalló öreg néni televíziójának magas hangereje tájékoztat minket a másik csatorna programjáról.

Eljött az idő, szól a kakukkos óra, konganak a harangok a templomban. Éjfél van. A szilveszteri fogadások már türelmetlenül, toporzékolva várják, hogy szavunkat adjuk rájuk, viszont rájövünk, hogy rajtuk még nem

is gondolkodtunk. Így papírt és tollat elővéve ígéretek oszlopait próbáljuk felvázolni a lapra.

Első helyet foglal el jó egyetemista diákhöz híven, hogy sokkal többet fogunk tanulni a következő félévben. Minden órára becsületesen felkészülünk, minden zárthelyi dolgozatunkat kiválóan megfeleltre fogjuk írni. Elgondolkodva rájövünk, hogy ez teljességgel betarthatatlan, mivel akármilyen kis hiba becsúszhat az írományunkba: zavar a zaj, esetleg a nagy csönd, vagy már annyit tudunk, hogy a tudás összekuszálja fejünkben a törvény-cikkeket. De azért igyekszünk eleget tenni neki. Akkor legyen inkább az, hogy soha nem hagyunk mosatlant magunk után. Ez teljesíthető lenne, de minden időnket a könyvek társaságában, esetleg a könyvtárban kell majd töltönnünk, így ez is lehetetlen sajnós. Legyünk reálisabbak,

leadunk pár kilót. Minden nő megfogadja szilveszterkor, mi miért ne? Viszont ezt is gyorsan kilöhetjük a sorból. A tanuláshoz energia kell, emiatt nem áldozhatjuk fel a félévünket!

Ez viszont jó irány, maradjunk a női észjárásnál. Takarékoskodás a hölgyek legnagyobb gyengéje, de mi erőt veszünk magun-

kezdünk örülni, hogy mégsem reménytelen a kiáltalan helyzetünk, amikor leesik a tantusz. Nem engedhetjük meg magunknak ezt a luxust, egy egyetemista főleg pluszpénz nélkül –nem tud fizetni kemény forintokat ilyen dolgokra.

Nem megy, teljes kudarc, közeleg a vég. Honnan szerezzünk

szín álmunkból a telefonesörgés. A barátok nagyon hiányolnak. Megmentettek!-kiáltunk fel- mi is beállhatunk végre az ünnepelő fiatalok sorába. Fél óra cícomázás, készülődés után azonnal az ismerősök társaságában találjuk magunkat és boldogan, ígéretet, cetli nélkül élvezzük ki e nagy nap utolsó perceit.

• JANUARY

montag

1

kon, nemünk példaképévé válva kevesebb ruhát, felesleges kacatot fogunk megvenni egy-egy „shoppingolás” során. Na, de kérem szépen- szólal meg a fejünk felett az anygalkával vitatkozó ördögöcske, a csalódásokon csak az eszlenen vásárlás tesz túl, ezt nem vonhatjuk meg magunktól. Amúgyis elvesztenénk nőies tartásunkat.

Miközben világbéke szintű gondolatok keringenek az agyacsánkban, rájövünk, hogy a legkézenfekvőbb fogadalom, ha mindennap lejárunk majd a konditerembe. Elsősorban testünk karbantartása érdekében, de az agy tisztítása sem másodlagos. Már majdnem minden passzol,

még inspirációt? Nézzünk meg pár filmet. Rögtön az egyedülálló lányok kedvenc története kerül a kezünkbe. Mit is írhatott le a jellegzetes naplójába egy szőkeség, akit a világon szinte mindenki ismer szerencsétlenségéről és az állandó jellegű elégedetlenségéről magával szemben? Meglepetésünkre, magunkra ismertünk valamilyen szinten. Kezd izgalmassá válni, úgy gondoljuk, ha azt tesszük, amit a főhősnő, akkor mi is megtalálhatjuk a nagy Ő-t egy sármos, déleceg, hátor, jóképű, és egy kis okossággal megáldott férfiú személyében. Elkezdjük a papírosunkra jegyzetelni a filmbéli fogadalmakat, de egyszer csak felébredt rózsá-

Közben pedig azzal vigasztaljuk magunkat, hogy bármikor bármit megfogadhatunk. Az időpont nem számít, és ha valamit tényleg nagyon akarunk, azt úgy is valóráváltjuk. Legyen az akár teljesíthetetlen dolog is, nem találunk ki vis maiorokat, nem görgetünk akadályokat az útunkba. Az ember néha képes a lehetetlenre is.

Ezzel a gondolattal kívánok boldog újévet és sikeres vizsgákat mindenkinek!

Gréti

HUNTÚRÓ

Noha ez Karácsony előtt pár nappal szinte hihetetlennek látszott, de véget ért a vizsgaidőszak, és elszállt az a pár nap is, amelyet esetleg pihenésre szántunk eme kemény pár hét elteltével. Éppen elkezdődött a szorgalmi időszak, amely zh-k és házidolgozatok ígéretével kecsegtet bennünket. Hogy mi sarkallhat minket kitarásra ezekben a napokban? Talán a nyár ígérete...

Ennek szellemében amolyan kedvcsinálólóként olvassátok a len-ti írást!

Igen ütőre sikerült az idei nyár is... Még a tavaszi szünetben találtuk ki unokatestvéremmel, Andriszal egy lelkes fröccsözés közben, hogy mekkora királyság lenne körbetúrázni szép hazánkat, Magyarországot. Az ötleten felbuzdulva, gyorsan utánaszámoltunk a szükséges anyagi fedezetnek, végiggondoltuk a szálláslehetőségeket és rögtönöztünk egy útvonalat. Pár héttel később pontosítottuk a terveket és beszerveztük a mókába Babsit, egy közös jogászshaverunkat. Vittünk magunkkal egy kamerát, mivel közös szvenvedélyünk az amatőrfilmezés, és nem árt, ha képen is fel tudjuk idézni a feelinget. A film hamarosan elkészül és a „Huntúró” címet fogja viselni. Tehát megvolt mindenünk, ami egy jó nyári bulitúrához kell: terv, jó társaság, egy kamera és némi zsé.

Utunk első állomása Visegrád volt, úgy gondoltuk, méltó kezdete lesz a túrának egy igazi magyar történelmi város. Aznap pont palotajátékokat tartottak, volt látnivaló bőven... Minden jól is alakult, amíg a vasútállomástól eljutottunk a Dunáig, de aztán rájöttünk, hogy

a folyó rossz oldalán vagyunk... Már jöttek a „világmegváltó” ötletek, hogy „lopjunk hajót”, vagy „ússzunk”, de aztán csak felfedeztük, hogy van itt egy komp a kétségbeesett turistáknak. A túloldalon nagyjából az várt, amire számítottunk: páncélos lovagok, szerzetesek, udvarhölgyek, sőt még a királyt is láttuk! Már-már a 14. században éreztük magunkat, de egy valami nagyon megzavarta az idillt. Az egyik mobil „személyzeti WC” oldalának neki volt támasztva egy pajzs...

A három vándor útja ezután Székesfehérvárra vezetett. Szállásunk a „híres-nevezetes” JAK volt – vagyis József Attila Kollégium, ahova egy „majdnem kedves” portás bácsi alig akart bennünket beengedni, holott egy hete leszerveztük a szobát. Na de melyik túrán nincsenek bonyodalmak? Előadtuk, hogy nagy Vidi szurkolók vagyunk és egyből megnyílt a szíve. Városnézésünk során megtekintettük a történelmi belvárost, a Romkertet – ahol Szent István királyunkat temették, jártunk az Országalmánál, és mint modernkori sportőrültek a Sóstói Stadiont is megnéztük. Este egy kellemes sörözéssel zártuk a napot és gyűjtöttünk egy kis erőt a holnapra, ami eléggé „hosszúnak” ígérkezett...

Harmadik napunkon meghódítottuk a magyar tengert. Először Badacsonyba mentünk, ahol tájjellegű italokat fogyasztottunk, persze csakis azért, hogy jobban át tudjuk élni a hely hangulatát. Megnéztük a hegyet jó messziről és falatoztunk egy tipikus balatoni büfében. A vonat másfél órát késett, de mi nagyon jól aludtunk a fapados váróteremben. Délután

Tihanyba mentünk, ahol köszöntünk az Apátságunk és visszhangot vadásztunk, de nem válaszolt... Révvel át Szántódra, végül este elértük Siófokot. Aki járt már a nyári siófoki éjszakában, az tudja, hogy nem a punnyadásról híres, és mi nem is hagytuk magunkat. Hatalmat bultzunk.

Alig éreztük meg a három óra alvást, frissen fiatalosan indulunk másnap reggel Mohácsra. Itt egy tündéri ismerősünk, Csilla kalauzolt minket. Családi ebéd után felidéztek a mohácsi csatát, majd városnézést tartottunk a pécsi kánikulában. Egy jó fej srácnál, Tomi-nál aludtunk Pécsváradon, ahol bebizonyosodott, hogy a magyar vendégszeretnek nincs párja. Eddig egyszer találkoztunk vele, de királyi ellátásban volt részünk. Leírni nem nagyon lehet azt a hangulatot, amikor a hegyoldalban grillézünk és „az élet nagy dolgairól” nyomjuk a sódert egy badacsonyi olaszrizling mellett...

Utunk során eljutottunk Szegedre is. Ezt amolyan pihenőállomásnak szántuk, de azért benéztünk a városba. Mondhatom igazán spéci feeling volt turistaként megtekinteni második otthonunkat, a sulit és a többi gyakran látott nevezetességet.

Egy kalandos állomással folytattuk a kirándulást. Úgy gondoltuk, hogy meg kell látogatnunk egy olyan települést, amit kevesen ismernek, egy amolyan „eldugott falut”. Választásunk a Debrecenhez közeli Magyarhomorogra esett. Nézték is a helyiek, amikor leszálltunk a templomnál, biztos beszédtema voltunk a faluban vagy egy hétig... Takaros kis települést ismertünk meg sok gölyával,

A Badacsonynál

traktorral és békésen bicikliző „jó munkásemberekkel”. Betévedtünk a helyi becsületesrontóba, a Bika Bisztróba és öblítettünk pár fröcsit. A helyiek itt is bámultak minket, de mi nagyon élveztük a helyzetet.

Este Debrecen felé vettük az irányt, ahol egy olyan hotel-t sikerült találnunk, amihez hasonlóban a modern pszicho-thriller filmek kezdődnek általában. Nem is tartózkodtunk ott sokat, inkább bemozdultunk a zene felé. Ez a város hasonlít Szegedhez, a maga mediterrán hangulatával és „tehetséges” lánykaival. Éjfél körül azért már kezdtünk punnyadni, így hát rögtönöztünk egy kocsmatúrát a belvárosban, és máris jobban éreztük magunkat. Másnap azért világosan is megnéztük a várost: a Fűvészkertet, a lenyűgöző egyetemi épületet és a lángosos nénit... Délután útba ejtettük Hortobágyot, ahol a szokásos látványosságokat

szemrevételeztük (Kilenclyukú Híd, Pásztor Múzeum), majd nekivágtunk a pusztának, hogy felfedezzük az igazi Hortobágyot, de egy kutyának látszó tárgya lelohasztotta kezdeti bátorságunkat.

A túra utolsó estéjét Egerben töltöttük. Mivel ebben a városban a Várat és a Szépasszony-völgyét akartuk csak megnézni, és jó kis esti buli hangulat volt, így az utóbbi mellett tettük le a voksunkat. Döntésünk helyességét igazolta az a 6-7-féle kiváló isteni nedű, amiket kóstoltunk. Egy nagyon kedves és hozzáértő néni szolgált ki bennünket, aki féltette azt a két literes flakonos bort, amelyet mulatásunk végén vettünk. Tájékoztatt bennünket, hogy egy hét alatt fogyasztuk el, mert megromlik. Mi azonban megnyugtattuk, hogy éjjelre már üres lesz...

Hihetetlenül gyorsan eltelt ez az egy hét és rengeteg élménnyel

gazdagodtunk, amelyek mindegyikét nem lehet leírni. Tömény dózisokban kaptuk az ismeretanyagot hazánkról, és ezáltal tényleg jobban megismertük az országot. Nagypapám is mindig mondogatja: „Ismerd meg Hazáid!” Ha nem is jutottunk el mindenhova, mégis úgy érzem, hogy nagyobb rálátásom van azokra a helyekre, ahol jártunk. Mindezt ötvöztük a fiatalos „bulitúra hangulattal”, és ez különlegessé tette kirándulásunkat.

A Huntörő során rájöttünk, hogy milyen gyönyörű és értékes országban is élünk. A magyar ember hajlamos egy hanyag iróniával legyinteni a saját hazájára, elhitheti magával tipikus magyar pesszimizmusával, hogy rossz helyre vetette a sors, pedig lehet, hogy csak egy kicsit jobban körül kellene nézni...

TOPI

VICCEK

A részeg férj éjjel megy haza. Befekszik a felesége mellé az ágyba, de sehogy sem tud elaludni. Gondolja magában, hogy megszámlolja a lábakat:

- 1, 2, 3, 4, 5, 6... 6? Itt valami nem stimmel.

Kiszáll az ágyból, és újra elkezd számolni:

- 1, 2, 3, 4...

- Na, így már stimmel!

Egy ember az éjszaka közepén részegen támolyog haza. A felesége sodrófával várja az ajtóban. Megszólal a férfi:

- Jaj, édesem! Te még éjfélkor is sütsz?

Orvos az alkoholistának:

- Nem tudom meghatározni a vércsoportját.

- Miért?

- Elpárolog, mielőtt elemezhetném.

Két ember ül a kocsmában.

Egyszer csak megszólal az egyik:

- Te, tudod mi az, 5 szeme van húsz lába, és véres fogaiból jön a méreg?

- Nem. Mé', te igen?

- Én se, de szerintem szedd le a válladról...

A részeg az út közepén dülöngélve megy hazafelé, ezt meglátja a rendőr és rászól az ittas férfira:

- Na húzzon fel azonnal a járdára, míg szépen mondom!

A részeg rápillant a járdára majd vissza a rendőrré:

- Mi vagyok én, kötél táncos!?

Két részeg a kocsmában:

- Te, haver, meghívlak egy kisfröccsre! - mondja egyikük.

- Kösz, haver, de nem keverem.

- válaszolja a másik.

- Miért, eddig mit ittál? - kérdi az első.

- Nagyfröccsöt.

Igor és Szása vesznek egy üveg vodkát.

Igor:

- Most a hátam mögé teszem és ha eltalálok, melyik kezemben van, akkor megisszuk. Ha nem, akkor összetörjük és leszokunk. Na, melyik kezemben van? Szása:

- Bal!

Igor:

- Gondolkozz, Szása! Gondolkozz!

Szása ül a Volga partján és töpreng:

- Ha ledobnának egy atombombát, eltűnnék én is és a vodka is. Ha neutronbombát dobnának le, csak én tűnnék el, s a vodka megmaradna. De ez milyen szörnyű bomba lehetett, hogy csak a vodka tűnt el...

Két jóbarát találkozik. Az egyiknek rettenetesen össze van törve a képe.

- Hát veled mi történt?

- Képzeld, kijöttem este a koc-

mából, felugrottam a biciklire...

- Atyaé! És elesél?

- Dehogyis! A falnak volt támasztva.

Négy virágos kedvű pofa hajnalban felcsönget a negyedik emeletre.

- Ki az? - szól a kaputelefonba egy álmos nő hang.

- Bocsánat, ön az Kissné?

- Igen, én. Mit óhajt?

- Jöjjön le legyen szíves, és válasz-sza ki közülünk a férjét, mert a többiek is haza szeretnének menni!

- Édes lányom, ha még egyszer részegen találok a férjedet itt-hon, esküszöm, hogy soha többé nem teszem be a lábam hozzátok!
- Jaj, mama, halkabban, már ügyis-eleget ivott!

János bácsi kitántorog a kocsmából. Nekimegy egy hölgynek, aki rögtön lekever két hatalmas pofont, mire az öreg megrázza magát:

- Hű, de hamar hazártem!

Az alkoholista bemegy a kocsmába a 10 éves fiával, kirendel neki egy féldecit, és azt mondja, hogy addig nem kelhet fel a pult elöl, amíg meg nem issza. A gyerek szagolgatja, kortyolgatja, egy jó óra alatt el is fogy a pálinka. Akkor az apja megkérdezi:

- Milyen volt, fiam?

- Szörnyű, apa, iszonyatos!

- Na látod! Anyád meg azt hiszi, hogy én szórakozni járok ide!

**Mutasd meg
magad!**

SZTE Állásbörze

2007. március 6-7. TIK (9.00-16.00)

www.allasborze.szeged.hu

**Hozd magaddal a fényképes
önéletrajzodat!**

SZTEKARRIER
iroda